Ploeşti, 15 Februarie, 1931.

Dragă Ionele,

Nu ştiu dacă ai primit răspunsul meu la Bucureşti. Printr'o carte poştală scrisă imediat după primirea puţinelor tale rânduri, te anunţam că nu puteam să dau curs invitaţiei tale de a veni la Bucureşti pe Duminică, întrucât plutonul meu intrase în gardă. Cred că mă vei fi crezut la citirea acelor rânduri. Nu ştiu din ce cauză nu mi-ai răspuns.

Văd că nejustificată mi-a fost toată îngrijorarea cu care aşteptam Kilometricul tău răspuns şi mă gândeam de unde să găsesc atâta vreme. Am făcut tot posibilul şi am găsit dar în loc să te citesc îţi „ghinurăsesc" adică îţi scriu eu.

Şi aceasta o fac pentru mai multe motive. Ştiam că am foarte mult de lucru! Mâine avem teză la Tactică şi interogatul la org. Terenului! Fiindcă aci nu sunt conferinţe de frecventat şi unui [redacted] hoaţa de lene nu se lasă încătuşată de militărie scormoneşte prieteni şi nu din întâmplare pe cei mai dispuşi la palavre. Tu nu crezi că eşti primul, dacă te-a pus pe ord. 11-le Vlon

cu binevoitorul concurs al lui Teti Tase

Dar observ că nici de valoare nu mai sunt bun. Militaria mi-a pus multe probleme în față! și neavând timp să reflectez prea serios asupra lor mi-au zdruncinat de multe ori echilibrul sufletesc. Nu că n-am știut de existența acestor chestiuni dar le am privit teoretic De pildă chestiunea mediului. Sunt de 5 ani în țară. Ce s-a petrecut cu mine în acest timp? Natural ar fi fost să fie un început de adaptare Militaria mi-a dat prilejul să constat contrariul. Ceea ce mai mult constat că în acest timp într-un mod aproape reflex m-am înarmat cu predispoziții de a o evita această adaptare O reacțiune care este firească în orice proces de adaptare, dar care întotdeauna este anihilată. La mine, la Iuli, Parisel etc s-a întâmplat contrariul Un proces anormal pentru a cărui determinare trebuie să existe cauze ~~mai~~ adânci.

Desigur temperamentul și mediul încă își are partea sa de contribuție Dar când îl vezi că este factor comun la mai mulți „indivizi" de ai noștri semnificația lui este și de natură socială și chiar etnică. Iar descifrarea acestei semnificații m-ar face împinge condeiului fără necesită o serioasă reflexie. Atât numai că în cele 3½ luni am căutat cu ochii holbați să găsesc o manifestare a „camarazilor" ca să-mi servească de colac de salvare din oceanul izolării în care mă zbat și să mă țină în corabia „camaraderiei" pentru a străbate cele 8 luni de cătănie

N-am găsit nici una! Știi ce înseamnă acest lucru?! Și pentru ca să evit soluțiile radicale cari îmi reveneau mereu ~~mi~~-am pus întrebarea dacă pot lua ca punct de plecare structura sufletească a noastră mai ales când este vorba de comparații cu camarazii cari sunt și ei nepoți de ai lui Traian! Confund fondul sufletesc cu figura depresă de reacții?!

Asupra cărui suflet să depun mai

multă zgură! Nu pot răspunde
la aceasta decât constat că eu
n'am putut în cele 3 luni să descopăr
aceste comori sufletești comune
și nici nu'a tresărit în adâncul
ființei *ceva*!.. . . . .
Impresii și idei de natura celor de mai
sus mă înpresoară în stol adesea
ori și adesea ori se risipesc la primul
răcnet a autorilor de „un" „doi". Singurele
ore de reculegere, cele mai urâte de „camaraji"
cele mai dorite și așteptate de mine, sunt
orele de gardă de noaptea.
Atunci când Morenii înghiți apusul
când pasul cadențat bate ~~[illegible]~~ pământul
îngrijetat stolul de gânduri și sentimente
s'adună și pornesc nestingherite ca
un cârd de rațe sălbatice pe cerul
sumbru de toamnă, spre crestele
de munte de unde ne-a despărțit
... necunoscutul care trebue căutat
Nu liniștea noastră și odihna înainte
și lor nestricată.
În aceasta liniște a reculegerii! și blestemele
și chiar înjurăturile ~~[illegible]~~ par o simfonie
ieșite dintr'un suflet desperat!
Const. la oi tas Ca drapel caladă

înțeles ceva! Dar nu mai [illegible]